

го потърсишь, обаче не щешь да го найдешь. И ще ти се случи воистинну онова, кое то се случи одному торговцу.

Примѣръ втораго философа.

Думать за одного торговца, защо кога то видеше въ едно ястіе или въ едно питіе паднало, или космъ или друго вещь, возгнушавашесе и отнюдъ не ядеше отъ онова ястіе и не піеше отъ онова питіе. Въ единъ убо день излезнавши на една торговія въ едно село, прати слуга та си на пазаръ за да купи ястіе. По случаю же слуга та видѣвши у една служебница (хизмикярка) два чисты хлѣбове, купи ги и отнесе ги торговцу: кому то угодни быха много, и изѣде ги сосъ голема охота. Послѣ заръчи на слуга та си, що то секій день да му купува отъ тыя хлѣбове да яде. И така слуга та му секій день му купуваше отъ оныя хлѣбове. Въ единъ же день отидевши да купи отъ исты те хлѣбове, не найде: и върнавшись при господаря си рече му: Отъ оныя хлѣбове не нахождамъ вещь да купувамъ, свършилисе. Торговецъ же оскорбившись на това, рече служѣ: повихни ми поне человекъ, що то ги продаваше, за да го пытаме, какъ ги правеше, и беха толко сладки и хубави. Слуга та же отиде и доведе сная служебница. Попытавшу я прочее Торговцу за онай